

த.ப.
2402

“தென்னு றுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கு மிறைவா போற்றி.
தென்றில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி.”

(ஆளுடையவடிகள்.)

உயிரிளங் குமரன்

உள்ளுறை

நன்மொழி.

“ஆனந்தா அமுத்தகம்”
செட்டித்தெரு, கொழும்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.
ஓம் சிவமுருகன் திருவடி போற்றி.

யாழ்ப்பாணம் நவாலிநகர்

தமிழ்ப்பெரும் புலவரும்,

“உயிரிளங்குமான்” என் னுமொப்பிலாச்
செழுந்தமிழ் நாடகநூலாசிரியரும் ஆகிய

திருவாளர்,

க. சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுக்கு

இப்பெருங் கூத்தைக்கண்டு களித்தோரும்

பண்டைய மாணாக்கருமாகும்

அன்பர் பல்லோர் நல்கிய

நன் மொழி .

மெய்கண்டார் பன்னான்கு மிக்கமுறை யீராறுஞ்
செய்யகுறள் தொல்காப் பியச்செய்யுள்—துய்யவிரு
பத்தெட்டா நூலின் பயனா முயிரினங்
கொத்தார் குமரனெனுங் கூத்து.

கூத்துநூல் சான்றோரும் கூடிப் பயனுகர
யாத்துலகுக் கீர்தளித்தான் எந்நண்பன்—வாய்த்ததமிழ்
மெய்ப்பொருள்தேர் சோமநற் சுந்தரனா மேம்புலவன்
வைப்பா முருகனடி வாழ்த்து.

— (:) —

உலகெலா முணர்ந்து மோதற் கரியவன்
அலகில் பெரும்புகழ் ஆயுங் காலே
உயிரோ டுடனுறு மொருமல மொழிப்பான்
தொன்மை வினையுந் தொல்லுல கதனின்
முதலெனப் பெறுஉம் மூவா மாயையும்
உயிரோடும் பொருந்தி யூழ்முறை கழிய
ஊட்டு விக்கு மொப்பிறன் வலியாம்
மறைத்த லென்னு மாண்புறு மருந்தும்
சேர்ப்பித் துயிர்கள் செல்லுழிச் சென்று
மறைநெறி யொழுகி இறைதூறை ஏறும்
செவ்வி வாய்ப்புழிச் சிவனருள் என்னும்
பேரின்ப நல்கிப் பிறவா நெறியருள்
சீரிய ஐந்தொழிற் சிறப்பினை யம்பலம்
ஐந்தினும் அடையாளத் தைந்தேழுத் தோடும்
நடத்தல் கிடத்தல் இருத்தல் முதற்பல
தொழிலா னன்றித் தோற்றம் நிலேலான்
கூத்தெனப் பெயரிய குணமுறு நாடகம்

“தோற்றந் துடியதளிற் றேயுந் திகியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமதாய்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே யுற்ற திரோதமுத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு” எனக் கூறும்
வீட்டியன் நூன்முறை விளக்கிக் காட்டி
ஈடிக்கு நலத்தால் நண்ணுவ தென்க
முத்தமிழ் தன்னுள் முதலிடம் பெறுவதும்
எத்தகை யார்க்கு மினிமை பயப்பதும்
ஒருங்கே முத்தமிழ் ஓதா துணரும்
அருஞ்செவ்வி தன்னை யழகுற வமைப்பதும்
நாடக மென்றே நவிலா துணரலாம்
இந்நாள் நாடகம் ஏது மறியாப்
புன்னெறி மாக்கள் பொருணசை யதனால்
கொன்னே யாடிப் பிறர்க்குந் தனக்கும்
பழியொடு படரு மொழியாத் தீமை
ஈட்டுவ தாயினர் இதுகாண் சான்றோர்
நாணி யொதுங்கி நாடகம் மற்றுக்
கோணிய முறைகொ லென்றுள நைந்தனர்
அக்குறை நீப்பான் அறுமுக னடியினை
பொக்கமி லுளத்துப் போற்றும் புலவன்
தமிழ்வளஞ் சிறந்த அமிழ்தினு மினிய
யாழ்ப்பா ணத்து நவாலி நகரினில்
அருமைக் கதிர்க்கம் ராகு மப்பரும்
இருமைக்கு முறுதி யீந்தருள் நங்கையாம்
திருமக ளென்னுந் திருவார் இலக்குமீத்
தாயரும் பன்னாட் டனித்தவ நோற்றுக்
கதிர்கா மத்திறை முகிரா வடியினை
அன்பொடுத் தொழுதே யவனரு ளதனால்

“பெறுமவந்துள் யாமறிவ தில்ல யறிவறிந்த
 மக்கட்பே நல்ல பிறவென” — எக்சாலும்
 யாவார்க்கும் பொருந்து மின்றமிழ் மறையினில்
 நாவலன் செந்நாப் போதவன் கூறிய
 செய்யுட் குறியாய்ச் சிறப்பொடு மீங்குப்
 பெற்று வளர்த்த பெருமைசேர் செம்மல்
 பிறைசே ரழக ரெனும்பெயர்ப் பொருளாம்
 சோம சுந்தரம் பிள்ளையெனூர் தாயோன்
 முத்தமிழ் வல்லோன் முன்னுமாங்கிலத்தும்
 வழக்கிறந் துள்ள வடமொழி யகத்தும்
 பழக்கமிக் குள்ளோன் பயன்சேறி பண்பினன்
 கோள்நூல் வல்லோன் குறுநகை முகத்தன்
 வெண்ணீ நகலா விழைபெரு நெற்றியன்
 அருணைக் கிதுவென அழகுறுங் கண்ணினன்
 பொருண்மொழி யன்றிப் புகலா வாயினன்
 தெருண்மொழி யன்றித் தேராச் செவியினன்
 தலைவற் கன்றி வணங்காத் தலையினன்
 குன்றனாக் கன்றிக் கூப்பாக் கையினன்
 உறையுளா யிறைக்கன்றி யொவ்வா வுளத்தவன்
 தன்மனை மகவன்றித் தழுவா மார்பினன்
 அழுக்கில் வெள்ளாடை அசைஇய இடுப்பினன்
 இழுக்குடை வேட்கன்றி ஈயா முதுகினன்
 பன்னு மிவைபோற் பலநலம் வாய்ந்தோன்
 அடியார்க்கு நல்விருந் தாக்கும் பணிவாற்
 பொருந்துசின் னம்மைப் பொருவிக்கற் பரசியை
 மன்னும் மனையாய் மாண்புடன் பெற்றே
 ஆண்பான் மூவர் பெண்பா லிருவர்

அழகுறு மைவரை யருங்கலத் தீன்று
 “வட்டுக் கோட்டை வளர்சை வாங்கில
 வித்தியா சாலே” வியன்பே ராசிரியத்
 தமிழ்த்தலைமை பூண்ட தக்கபே ரற்றினுள்
 பன்னூ லியற்றிப் பயன்பெறச் செய்தோன்
 “திங்கள் கிழமை நாண்முத லாகப்
 புதுமையும் பழைமையும் போற்றி வெளியிடும்
 தமிழே டதனிற்” நன்னய மின்றி
 உலகுக் குறுதி யுணர்த்துவான் வேண்டி
 எழுதி விடுக்கும் எண்ணில் கட்டுரைகள்
 சொல்லே பொருளே அணியே இன்ன
 சவைபல பொருந்தத் தொடுக்கு மாண்பினன்
 நவையில் காட்சி நாடுபுகழ் நாவலன்
 முப்பொரு ளுண்மையு ம்பொருட் டலைமையாம்
 ஒப்பில் முழுமுத லுயிர்த்தின்ப நல்குவான்
 தப்பி லறிவுந் தனிப்பெருந் குமரனும்
 செப்பரு முருகச் செய்யவா சானும்
 மெய்யாம் பேரின்ப வல்லியெனும் வீடும்
 எய்யா வைப்பா யீவது காட்டுபு
 “உயிரினங் குமா னெனும்பெய ரதலை”
 செயிரில் நாடகஞ் செழுந்தமிழ் முறையில்
 ஆக்கினன் ஆக்கி அழகுற வாடினன்
 அதனுள் ளீடை யறைகுவன் கேண்மோ
 திருநீல கண்டருந் திருவருட் சிவகாமிக்
 தாயரும் இறைவன் இறைவியு மாவர்
 உயிரினங் குமரன் செவ்விபெறு முயிரே
 பேரின்ப வல்லிபாற் பிறக்கும் காதல்

மாறில் வீடுதும் மனவிழை வாமே
 இருண்மல வேந்த னின்னுயி ருடனே
 தோன்றிய தொன்மை மலமெனச் சொல்லுப
 சிற்றின்ப வல்லி செல்லுல கின்பே
 காயா புரியே கழியுமில் வுடலே
 சுப்பிர மணியர் சொல்லருட் குருவே
 வெள்ளிடலை எய்தல் விடுமல மாகும்
 பேரின்ப வல்லியைப் பீடுற மணத்தல்
 இரண்டறக் கலக்கு மிறவா லின்பே
 இன்னும், “அருணெறி திருநெறி செந்நெறி யென்னும்”
 சைவசித் தாந்தத் தனித்திறங் காட்டு
 மெய்வகை என்ன விளங்குங் கூத்தர்
 பன்னான் கென்னும் பண்புடை யாளர்
 பன்னிரு முறையின் பயனிது வெண்பப்
 பன்னிரு காட்சிப் பகுதிய துடனே
 இந்நான் இலங்கைத் தலைநக ராகும்
 கொழும்பில் சீந்தும் பீட்டி யரங்கக்
 கூடத்துக் குனித்தனர் கூடும் புகழொடும்
 அவரே, கந்தையா அரச ரத்தினம் கணபதி
 கந்தையா சோம சுந்தரம் கூத்துமன்
 இருவேற் பிள்ளை இன்னட ராசா
 அம்பல வாணர் கணபதி யிருவர்
 நடராசா முத்துவேல் நாவிரண் டாறே
 பேரின்ப வல்லி வயந்த மாலை
 உயிரிளங் குமரன்முன் அறிவன் திருநீல
 கண்டன் சிவகாமி யிருண்மல வேந்தன்
 இருவர் மந்திரி சிற்றின்ப வல்லி

உயிரிளங் குமரன்பின் குறத்தி சுப்பிர
 மணிய முனிவர் மன்பறை முறையே
 காட்சி யீராறுங் கருத்தொடுங் கிளக்கில்
 ௧. உயிரிளங் குமரன் ஒப்பில்பே ரின்ப
 வல்லியை வெள்ளியிற் காதல் கொள்ளல்
 ௨. திருநீல கண்டர் செம்மலை வேட்டம்
 பெறுமா விடுதலும் பிரிவச்சுந் தன்னைச்
 சிவகாமி யம்மை செழுமுளங் கொள்ளல்
 ௩. இருண்மல மன்னன் இன்றுணைச் சூழ்ச்சியாற்
 சிற்றின்ப வல்லியின் செய்திறன் செப்பல்
 ௪. உயிரிளங் குமரன் அறிவொடுகு வேட்டம்
 செய்யும் பொழுதத்துச் சிற்றின்பத் தாழ்த்தல்
 ௫. இருண்மல வேந்தன் இன்னுயி ரதனை
 உலகினி லுடலகத் தாட்டுவித்தல்
 ௬. பேரின்ப வல்லியும் பெரிது நினைந்தே
 உயிரிளங் குமரற்காய் உள்ள முருகல்
 ௭. சிவகாமி யம்மையைத் திருநீலர் தேற்றல்
 ௮. முருகவேண் முனிவரும் முற்படு முலகினில்
 ஈ. ஈரவழி யுயிர்க்கு மிக்கெடுத் துரைத்தல்
 ௯. பற்றுசிற் றின்பப் பற்றற முயலுழிச்
 சிற்றின்பத் தன்வயப் படுத்த முயறல்
 ௧௦. உயிரிளங் குமரன் அறிவன் உதவியால்
 டென்ஈ மலைக்கண் விழைவொடுஞ் சாரல்
 ௧௧. உயிரிளங் குமரனும் பேரின்ப வல்லியும்
 ஒன்றுபடு முறைபறை யுவப்போ டுரைத்தல்
 ௧௨. உயிரிளங் குமரன் ஒப்பில்பே ரின்ப
 உல்லயொடு கீங்கா மணவாழ்வு பெறுதல்

என்னும் பன்னிரண் டியற்கைத் தாமே
 இத்திணைச் சிறந்த விப்பெருங் கூத்தும்
 அதிணை முறையே ஆழச் சாட்டிய
 அன்புறு கண்பரும் ஆசிரியர் தாமும்
 இன்புறு மனைபக்கள் எழினலஞ் செல்வம்
 காரும் பெற்று கனிபுக யோக்கச்
 செந்தமிழ் பேணிச் சிவனரு ளாதலுல்
 வாழ்க வாழ்க வான்போல்
 வாழ்க வாழ்க வாழ்கவிப் பலகே
 திருச்சிற்றம்பலம்.

இக்கணம்,

அன்பள்ள,

ஆசிரியர்முதலாமனைவர்மாட்டு
 நேசநீங்கா நீர்மை சேர் நண்பினம்.

வெள்ளி ௩, ஆவணி ௧௯௪௪.

கொழும்பு. (19-8-27)

னின்றுயிரை

முப்பொருளுள் முன்னோன்றன் மும்மலத்தி
 ஒப்ப வெடுத்தின்ப மூட்டுமுறை—இப்புவிக்குக்
 காட்டு முயிரினக் காதற் குமரனெனும்
 பாட்டுரைசேர் கூத்ததூற் பண்பு.
 பண்பாரு மிக்நூல் பரிவோ டளித்தவனென்
 நண்பார் நவாலிவாழ் நற்கோமப்—பண்பாரும்
 சுந்தரனா நாவல்லான் துய்யதமிழ்ப் பாவல்லான்
 கத்தனிரு தான்மறவான் காண்.

குலசைத்திருவள்ளுவாகம்,

ப. இராமநாதன்.

